

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1190/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Срђана Филиповића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Филиповића, адвоката Ненада Ранковића и адвоката Наташе Јовичић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв 96/24 од 04.06.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 460/24 од 23.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Филиповића, адвоката Ненада Ранковића и адвоката Наташе Јовичић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв 96/24 од 04.06.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 460/24 од 23.07.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Кв 96/24 од 04.06.2024. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног Срђана Филиповића за доношење решења којим се обуставља извршење казне затвора услед апсолутне застарелости према окривљеном, у трајању од четири године и шест месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Краљеву К 45/13 од 26.08.2013. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 460/24 од 23.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Срђана Филиповића, изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв 96/24 од 04.06.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Срђана Филиповића, адвокат Ненад Ранковић и адвокат Наташа Јовичић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду,

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Филиповића, адвоката Ненада Ранковића и адвоката Наташе Јовичић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП и то због повреда члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Из цитираних законских одредби јасно произилази да је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости ограничено у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек.

Браниоци окривљеног Срђана Филиповића, адвокат Ненад Ранковић и адвокат Наташа Јовичић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означавају повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему не опредељују ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ у образложењу захтева истичу да су, у конкретном случају, испуњени услови за доношење решења којим се утврђује да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од четири године и шест месеци по пресуди Вишег суда у Краљеву К 45/13 од 26.08.2013. године, без обзира што је иста, у погледу одлуке о казни, преиначена пресудом Вишег суда у Краљеву Кв 296/15 од 02.12.2015. године, којом је окривљени Срђан Филиповић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и седам месеци. Одбијањем да донесу решење којим се обуставља извршење казне затвора према окривљеном Срђану Филиповићу по наведеној пресуди, нижестепени судови су, према становишту бранилаца, повредили одредбе члана 105. и 107. КЗ јер су претходно, у односу на истог окривљеног, обуставили извршење казне затвора услед наступања апсолутне застарелости извршења. Реч је о решењу Вишег суда у Краљеву Кв 256/23 од 12.01.2024. године којим је обустављено извршење казне у трајању од четири године по пресуди Вишег суда у Краљеву К 45/13 од 26.08.2013. године, која је у погледу одлуке о казни такође преиначена пресудом тог суда Кв 296/15 од 02.12.2015. године, па како је реч о истом року застарелости, то нижестепени судови, према мишљењу бранилаца, нису могли да донесу побијана решења.

Када је у питању застарелост, бранилац окривљеног, у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и због повреда одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, само у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која се односи искључиво на застарелост кривичног гоњења. Дакле, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због застарелости извршења правноснажно изречене казне затвора у смислу повреда чланова 105. и 107. КЗ, на које се указује изнетим наводима захтева.

Имајући у виду да браниоци окривљеног Срђана Филиповића изнетим наводима захтева за заштиту законитости не указују да је наступила застарелост кривичног гоњења, већ застарелост извршења казне, што по налажењу Врховног не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, нити било коју другу повреду закона због које окривљени и његов бранилац у смислу члана 485. став 4. ЗКП могу поднети овај ванредни правни лек, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Филиповића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Срђана Филиповића, адвоката Ненада Ранковића и адвоката Наташе Јовичић, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић